

Fredagen den 22 Maj.

Kl. half 11 f. m.

§ 1.

Föredrogs och bifölls Lag-Utskottets utlåtande N:o 47, i anledning af väckta motioner angående användande af inkomster af ledigt pastorat.

2.

Justerades protokollsutdrag rörande det i föregående paragraf omnämnda beslut.

§ 3.

Afgingo Kammarens ledamöter till Storkyrkan för att afhöra riksdagspredikan. Efter gudstjenstens slut begäfvos sig Kamrarnes ledamöter till Rikssalen, hvarest, sedan Kamrarnes underdåniga välönskningar blifvit af Herrar Talmän framförda, samt riksdagsbeslutet uppläst af Chefen för Kongl. Civil-departementet, Hans M:jt Konungen afslutade riksdagen.

Sedan derefter Herr Talmannen och Kammarens ledamöter återkommit till Kammarens samlingsrum, begärdes ordet af

Herr vice Talmannen, Friherre Åkerhielm, som yttrade: Under förutsättning af Herr Talmannens begifvande, tillåter jag mig föreslå, det Kammaren, på sätt förut varit öfligt, måtte besluta, att det tal, som Herr Talmannen nyss å Rikssalen inför Konungen hållit, må i Kammarens protokoll införas.

Med bifall till detta förslag beslöt Kammaren, att det i fråga varande talet skulle intagas i denna dags protokoll; varande detsamma så lydande:

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Den förhoppning, som länge låtit sig förnimma om ett ändamålsenligt ordnande af de förenade rikenas handels- och sjöfartsförhållanden

är till sitt hufvudsyfte nu verkliggjord. Det var Konung Oscar den Andre förbehållet att se sina omsorger för de begge rikenas väl i denna vigtiga fråga krönta med framgång. Det var genom förtroendefull samverkan af Sveriges Riksdag och Norges Storting, som föreningsbandet skulle ännu fastare tillknytas mellan Skandinaviens folk. Hos Riksdagen har jemväl gjort sig gällande brödrarikernas samhällsfordran att förblifva värdigt representerade i makternas rådslag. För Sverige har Riksdagen gifvit sitt ord om deltagande i den täfning, som förestår vid verldsutställningen i Filadelfia.

Med anledning af hvad Eders Kongl. Maj:t i öfrigt föreslagit, äro vigtiga förändringar beslutade i lagstiftning och förvaltning. Af framstående betydelse är beslutet, att de enskilda bankernas sedlar skola med guld iulösa. Erforderliga medel äro anslagna till fortsättning och fullbordan af de jernbanor, hvilka för statens räkning utföras. Löneförhöjningar och dyrtidstillägg äro af Riksdagen anvisade och i vissa fall förberedelsevis beviljade till förbättring i statens embets- och tjenstemäns löneinkomster. Jemte framställningar rörande rikets allmänna hushållning är från Riksdagens sida till Eders Kongl. Maj:ts bepröfvande öfverlemnadt ett omfattande lagförslag angående mennens målsmansrätt öfver hustrun och giftorätt i bo. Andra Kammaren vågar tillmäta sig att hafva i sin mån medverkat till hvad i dessa och andra hänseenden må vara till rikets gagn beslutadt eller till Eders Kongl. Maj:ts godtfinnande hemställt.

Med trofasta välönskningar till lycka och välsignelse öfver Konungen, Konungahuset och fosterlandet förenar Andra Kammaren sin underdåniga anhållan att få vara innesluten i Eders Kongl. Maj:ts nådiga ynnest och bevågenhet.

Herr Talmannen tog nu afsked af Kammarens ledamöter i följande ordalag:

Mine Herrar!

Vid denna riksdag har representationen inom sina egna leder vidkänts förluster, som framkallat deltagande af allmän och enskild saknad. Till de bortgångne skicka vi derfore en vänlig afskedshelsning med vårblommorna, som fått hemortsrätt på deras grafvar.

Våra arbeten äro för denna gång afslutade. Antagligen har en hvar bland Kammarens ledamöter efter öfvertygelse sökt främja det rätta och verka det goda. Meningarne kunna vara mångahanda. Huru de än skifta med dagens vindar måste dock medgifvas, att fosterlandskänslan aldrig förstummas i djupet af svenska bröst. Hon går som en politisk försöningslära genom Sveriges häfder och sanningen intecknar der med oveld framtidens dom. Fastän vi icke kunna förutsäga med visshet huru den utfaller, må hoppet vara oss förunnadt, att 1874 års riksdag i tidens annaler skall intaga ett aktadt rum.

Det återstår till sist att säga hvarandra farväl. För en och annan ibland oss är det kanske ett afsked för alltid. Varen, i alla händelser, försäkrade om mina lifligaste välönskningar för lycka och framgång i

edra företag, omsorger och sträfvanden på skilda arbetsfält. Må den Gud, som var våra faders och äfven är vår, allt framgent upprätthålla, skydda och bevara Konung och Konungahus, land och folk!

Härå svarade Grefve Sparre: Herr Landshöfding! Andra Kammarren anhåller genom mig att få till Eder frambära uttrycken af dess tacksamhet, dess högaktning och erkänsla för det sätt, hvarpå Ni för andra gången ledt dess förhandlingar. Ett mönster af lugn, af oveld och denna flärdfria enkelhet, som utgör ett kännetecken i synnerhet på denna Kammarren, har Ni tillvunnit Eder en erkänsla och en välvilja, som historien skall anteckna och Kammarren i tacksamt minne bevara. Vi anhålla att i Eder välvilja fortfarande få vara inneslutne.

Herr Talmannen och Kammarrens ledamöter utbytte derefter ömsesidiga afskedshelsningar och åtskildes.

Tisdagen den 9 Juni.

S. D. För justering af de protokoll, hvilka vid sistlidne riksdags slut återstode ojusterade, hade, jemlikt Kammarrens, vid sammanträde den 21 nästlidne Maj derom fattade beslut, Stockholms stads riksdagsmän inom Kammarren äfvensom de bland Kammarrens ledamöter, hvilka tillika äro fullmäktige i Riksbanken eller Riksgälds-kontoret, blifvit anmodade att denna dag kl. 2 eftermiddagen sammanträda i Kammarrens kanslirum, hvarjemte, till underrättelse för dem bland öfrige ledamöter, som tillfälligtvis uppehölle sig i hufvudstaden och önskade justeringen öfvervara, tillkännagifvanden om detta justeringssammanträde blifvit i hufvudstadens dagliga tidningar införda; och hade för nu angifna ändamål tillstådeskommit:

Herr *Adlersparre*,
 „ *Hedin*,
 „ *Rubenson*,
 „ *Sjöberg*,
 „ *Nyblaus*,
 „ *Staaff*,
 „ *Liss Olof Larsson*,
 „ *Wedberg*,
 „ *Biesert*,

i hvilkas närvaro nu justerades protokollen för den 16—22 Maj, hvar efter sammankomsten upplöstes.

In fidem
H. Husberg.
